

KT. A 99





mar 7302, 1633

1 Horsens N. 18. 1972 Ama Anta Carrier, and Carrier



Indtoget

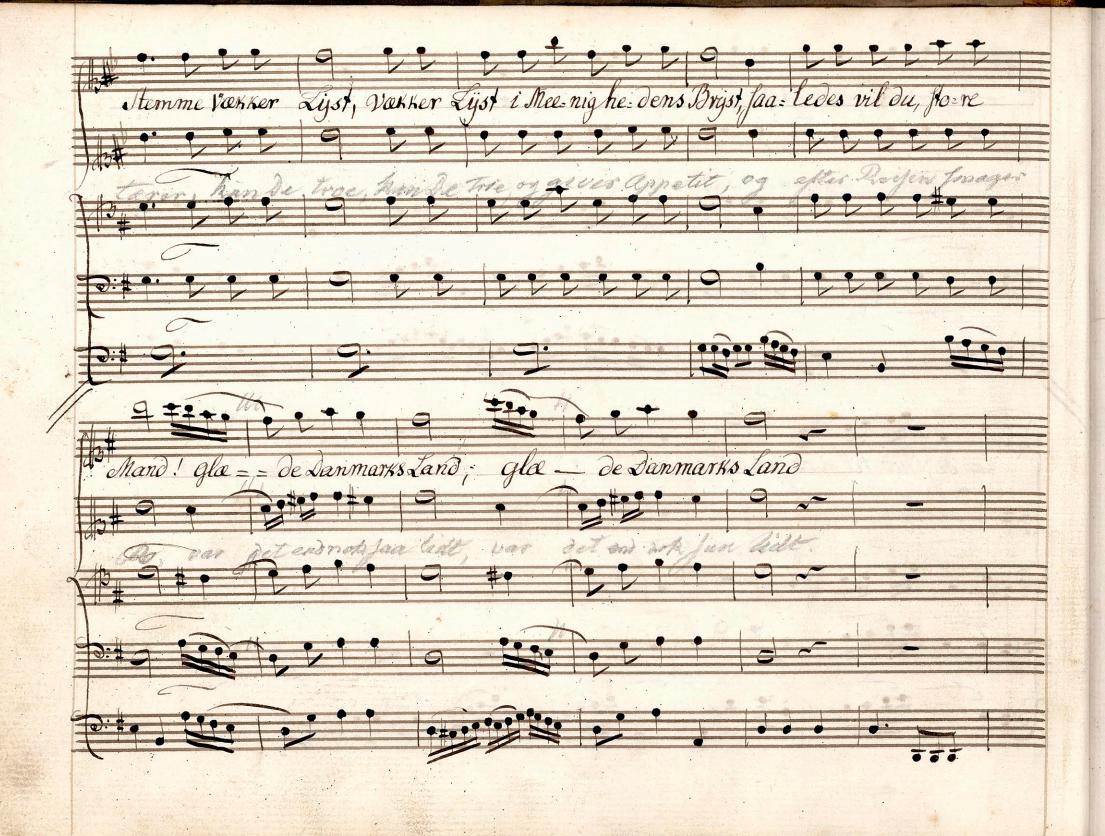


Souffleur partie

T. P.a. Lebullez

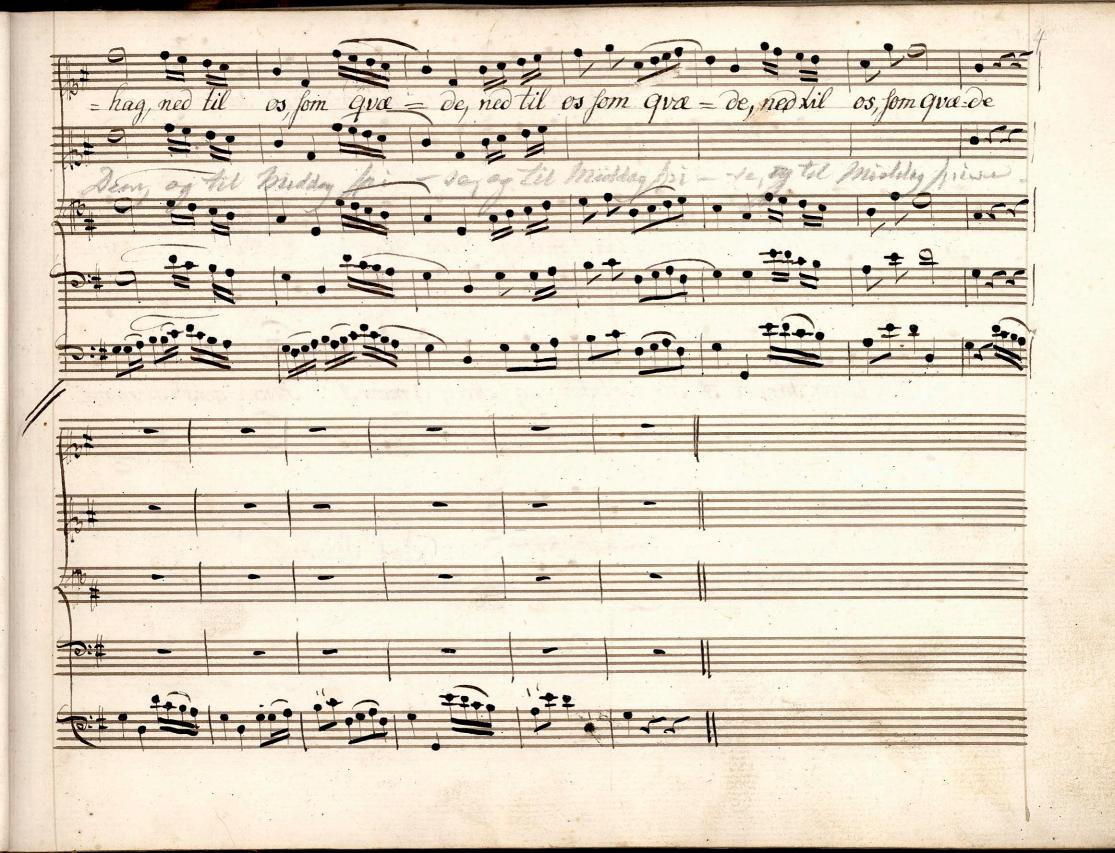














O, sørger ej for Eders Degn!

Lad Eders Graad ej mere flyde.

Vel mister F ham fra Ter Egn,

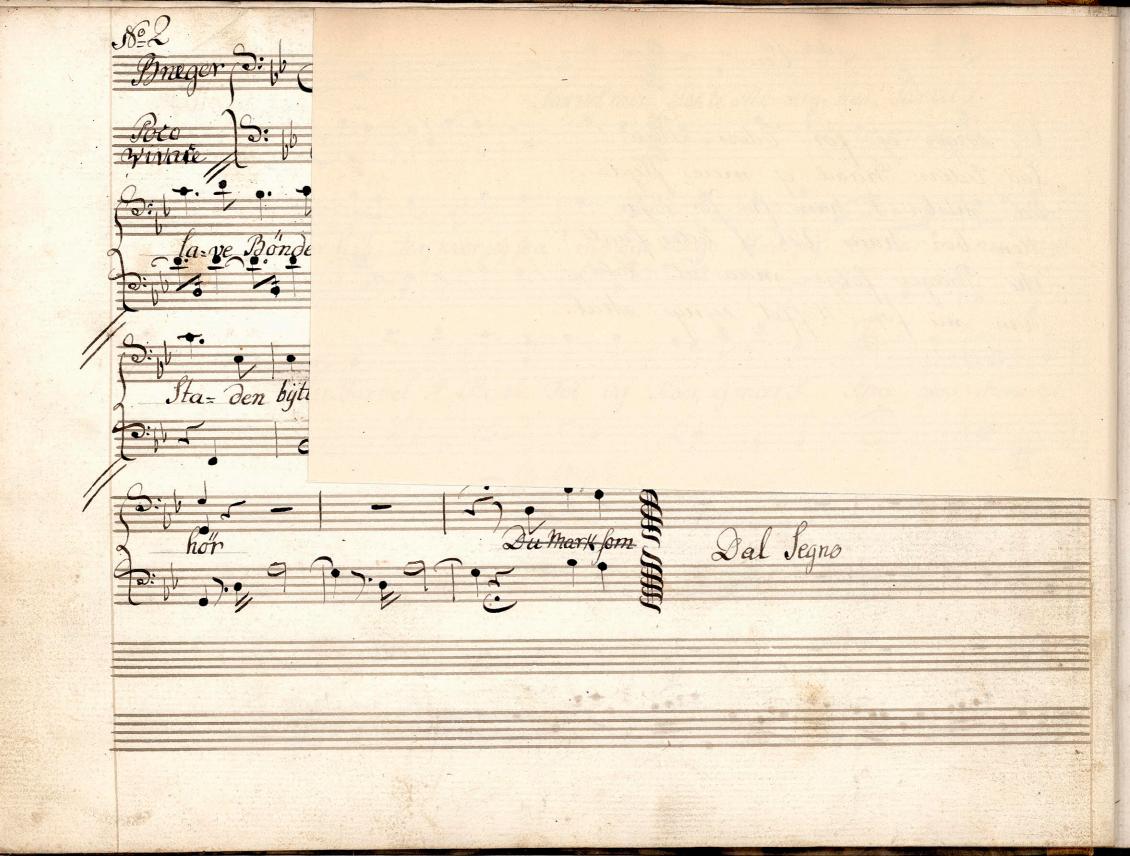
Hen bør hans Vel ej Eder fryde?

Thi Bræger følge maa sit Kald:

Han nii for Hoffet synge skal.











































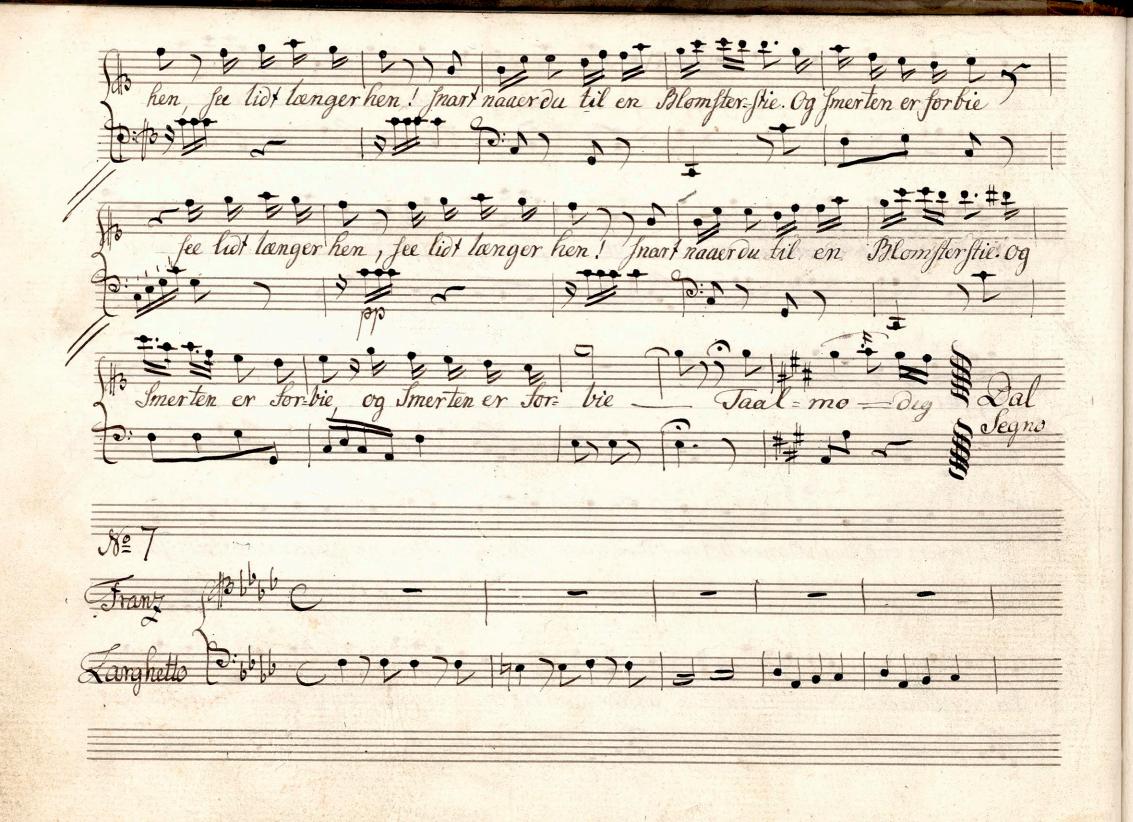


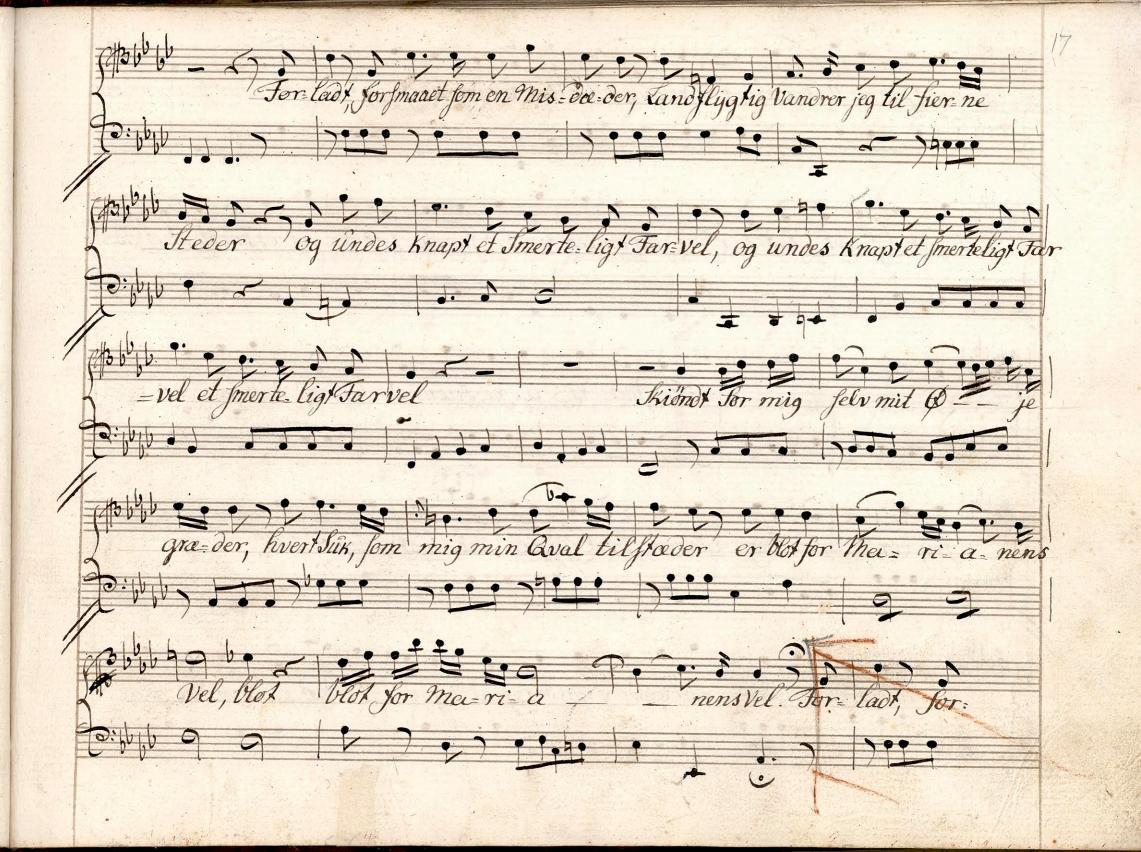




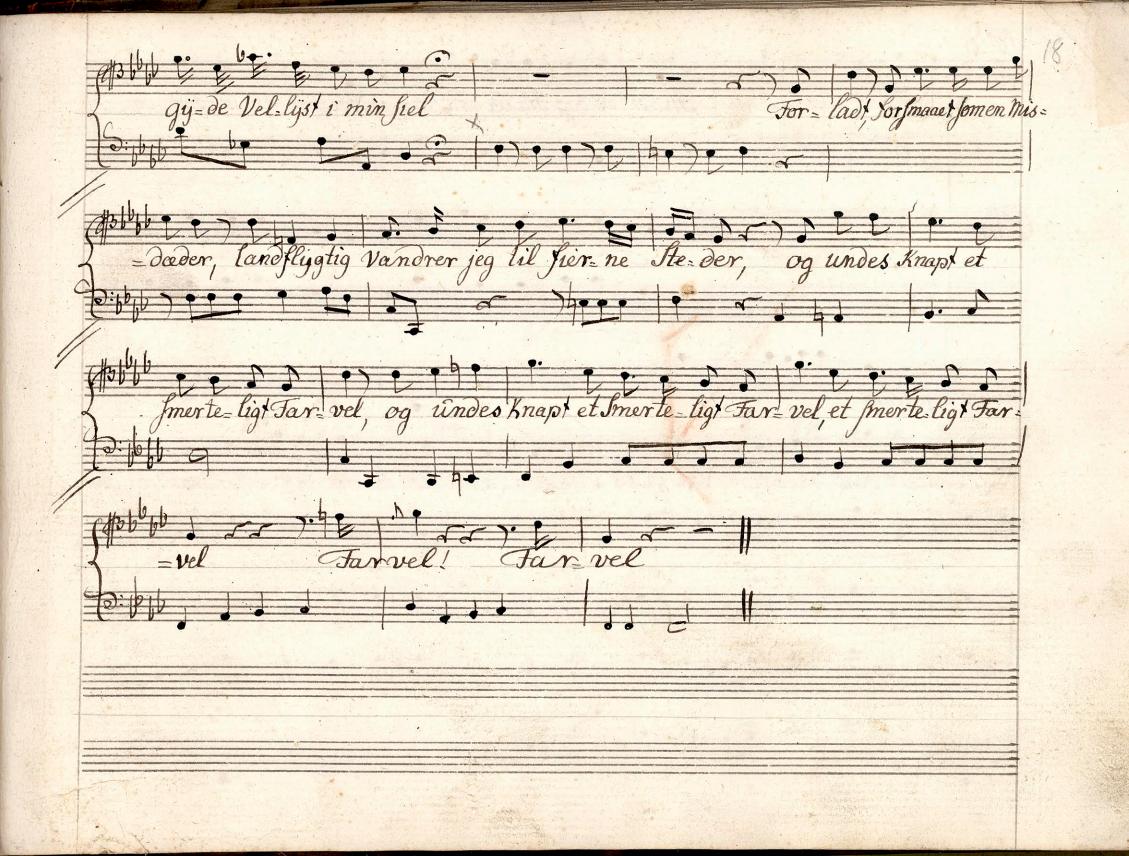












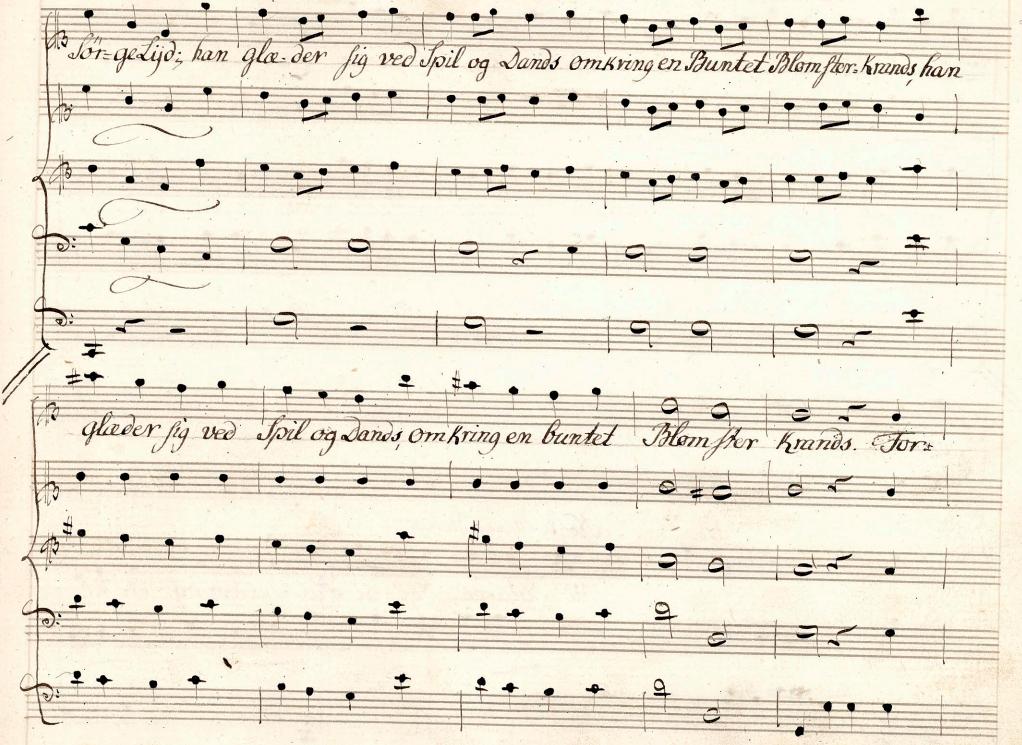






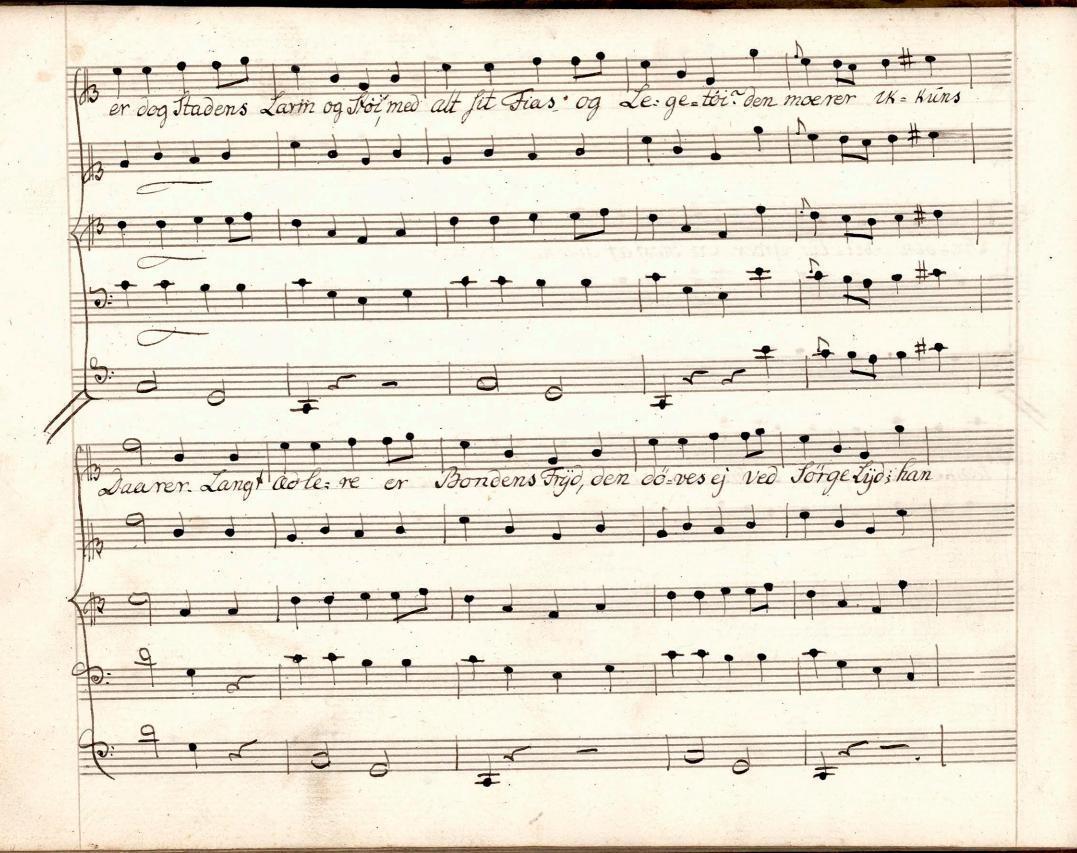




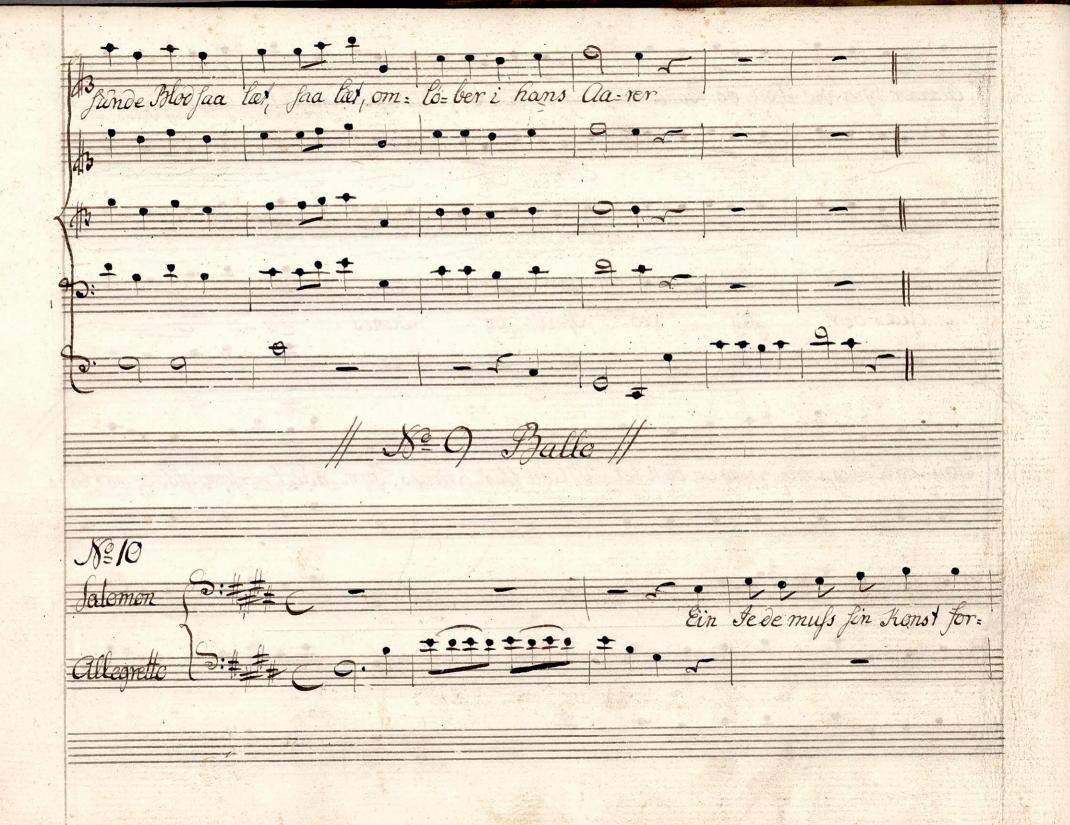




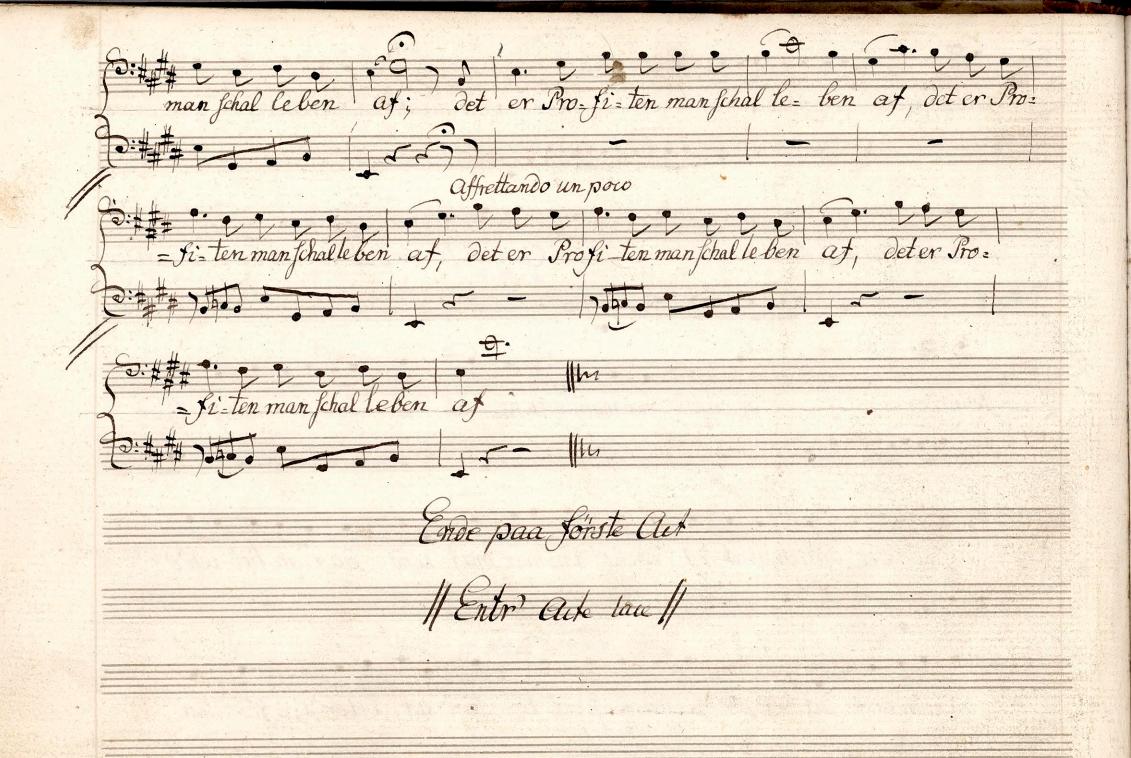










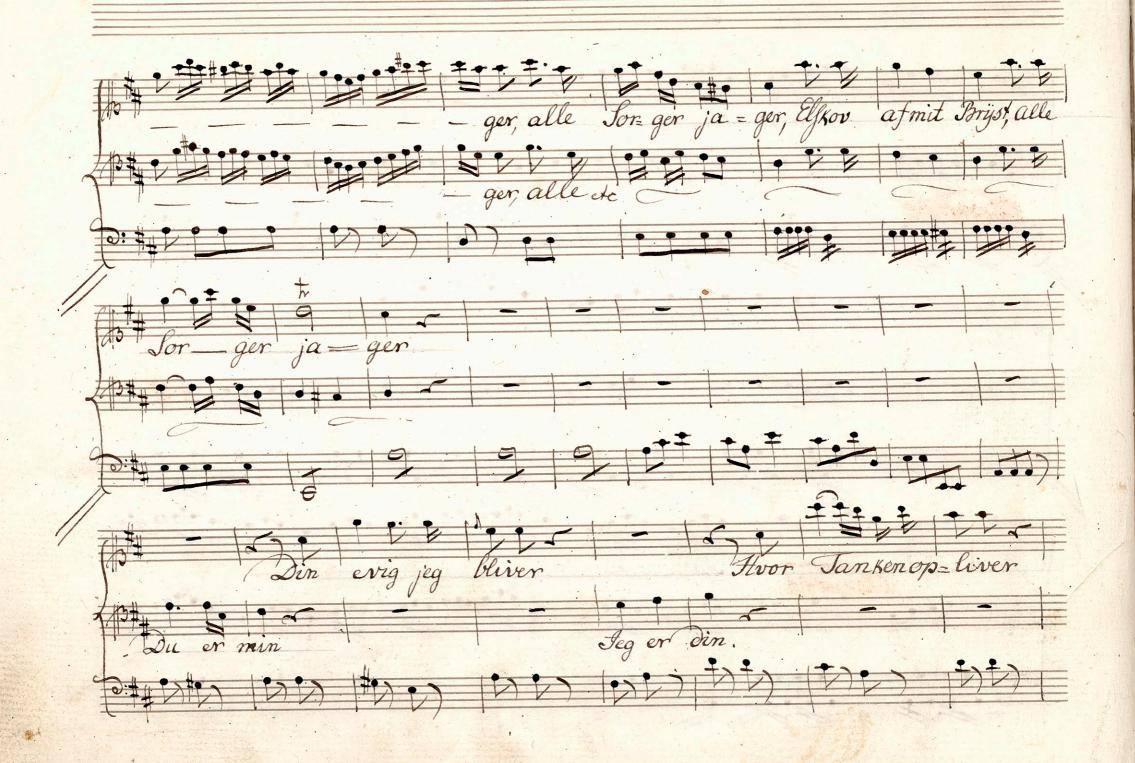




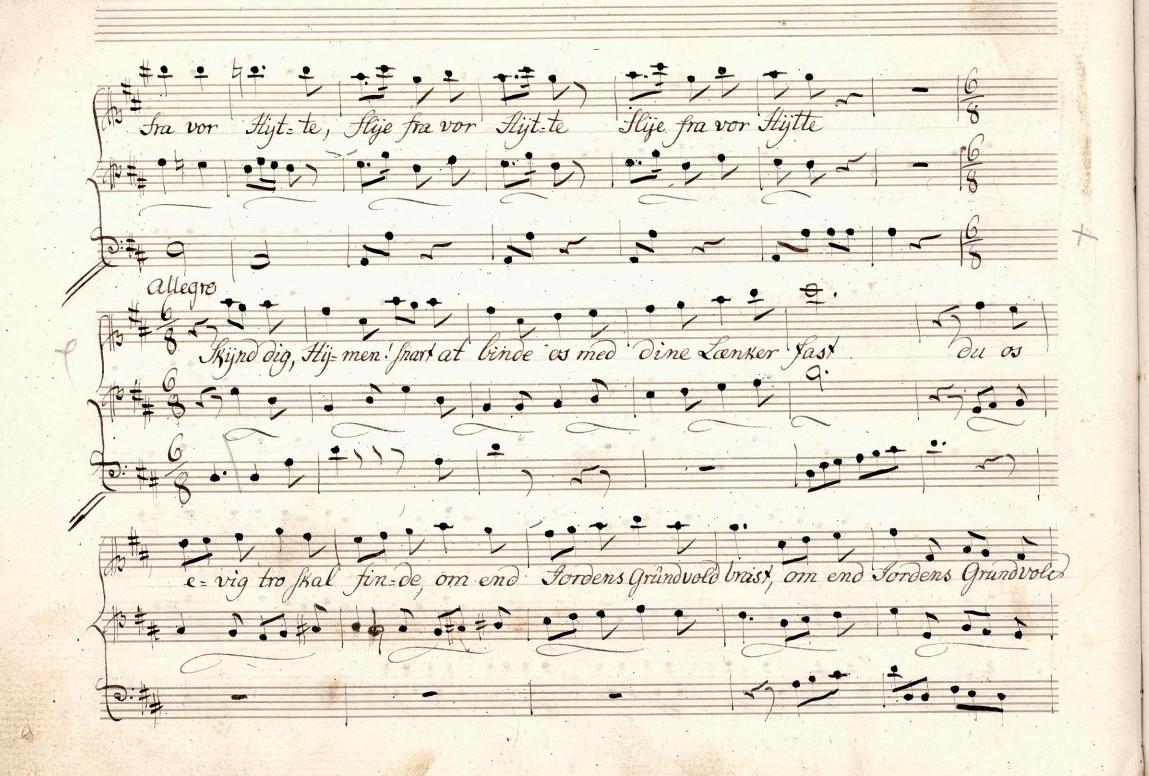
















4 de Vers

Og mi var Glutten ovenpaa, Han springer, brieger sine Ben; Men i sit Löb paa Træets Gren En Pære saa.

3 de Vers.

O, kære Fader! plick mig den!-Nej, nej, min Son, taalmodig vær, Bi nogen Tid; the Pæren er Umoden end. Se dog, min Fader, se dog her,
O, skynd dig! bick dig lidet ned.
Det Dyr du kender vist, jeg veed,
Som kryber der.

5 to Vers.

Den gamle hen til Stedet gik Og böjed sig til Træets Rod. Vijis! Drengen paa sin Fader stod Og Pæren fik:

2 det Vers

Han han kunstig karessere, Læberne som Roser ere, Naar de acibne sig; Hor F ham om Hærn at tale, Forst at tigge, saa befale, Det er, Amor, tro kim mig!

Bolie Vers.

Ser F ham foriden Pile Som Uskyldigheden smile, Pas paa Gjets Vej! Ser F det iblandt at skele Og i Eolers Bann sig stjæle, Det er Amor, tro ham ej!















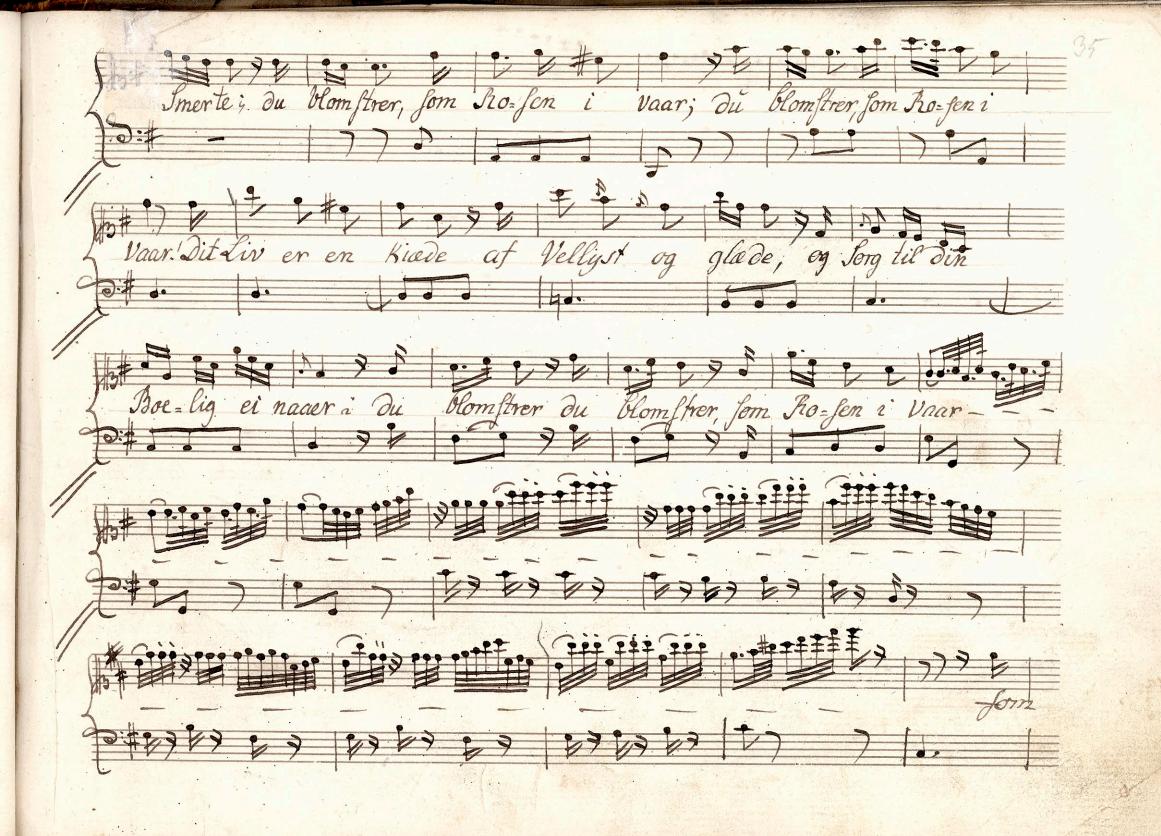
















Jet Vers.

Er legt die Jungfer paa Sattelknopf, Und sporte sein Iferd immer weiter, Der Alte der sehi'ttelt sin graven Kopf, Und Münden den schäumte von Eiter.

(Deklamerendo.)

Was sollst du, alter Narr mit so ein scheenes Mådchen: Das er for einen jungen Harl, so wie ich bin. (Tyngende.)

Das war ein gewaltiger Ritter!

3 de Vers.

"Ha", rief der alte, "die kühner Schurch"! Und flugs var der Rilter vom Herde, So bolvete er den Alten durch und

" Da higt ja der Schurch auf der Erdo! (Deklamerende.)

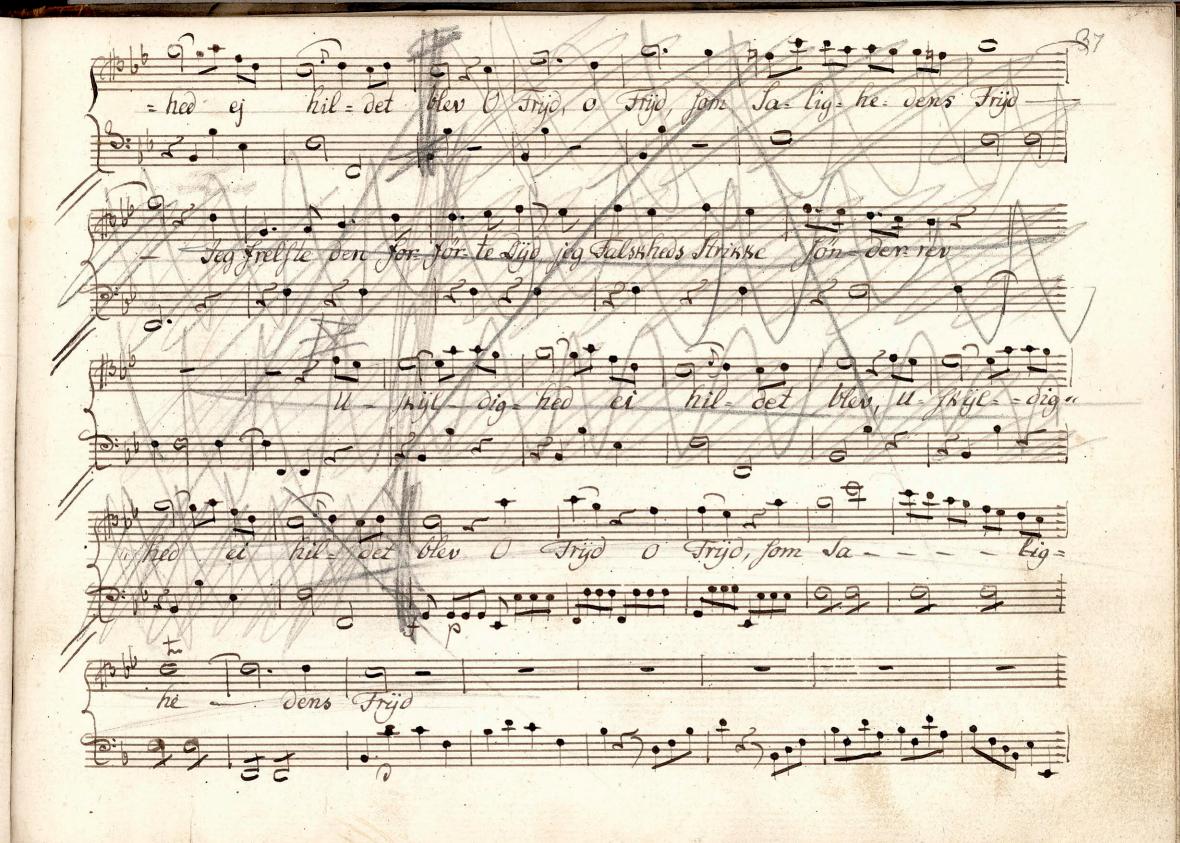
Geht nun zu Haus, du alter Grais: kopf! und sig, dass du har haft met mich at gere.
(Syngende)

Das var ein gewaltiger Ritter.



























For mylig var min Himmel mörk,

Min Sæl omppændt med Kval og Smerte,

Jeg vandred i en rædsom Grk,

Mit Tölge var et pinet Hjerte.

Nii smiler Haabets Gol paa mig,

Hvor Skæbnen er omskiftelig.

Hvor Shæbren er anshiftelig!

Marcane.

Han ej for meget lide maa Taa det, som Get mest behager; Thi bag det Imil, hvor Elskor laa, Der lürer tit en lümsk Bedrager.

Flyor Skæbnen er omskiftelig!

Hor,

Hvor Skæbnen er emskiftelig!





Hele Vers.

Salomon.

Sin Trintz ich wæret har idag,
Nim bin seh kuns en armer Jede;
Es ist doch so en eigen Sag
At sehtyrtes von sin Ronge = Gede,
Ich tænker: — so ein Hann bin seh —
Floor Schjepnen er rimschiftelich!

Kor.

Hvor Skælnen er omskiftelig!

